

Word-Order Errors in Thai Sentences Produced by the Hosts of the YouTube Channel 컬렌 Cullen HateBerry¹

*Yingyot Kanchina and Nutch Buangam
Faculty of Liberal Arts, Mahidol University*

Received: September 3, 2025

Revised: December 18, 2025

Accepted: January 14, 2026

Abstract

This study investigates word-order errors in Thai sentences produced by the hosts of the YouTube channel 컬렌 Cullen HateBerry. Data were collected from the ten most-viewed video clips on the channel. The analysis identified errors at two levels. At the phrase level, errors were found in the ordering of modifiers. The most frequent errors involved the placement of adverbs, followed by errors in the ordering of adjectives. The least frequent errors occurred in possessive phrases. At the sentence level, errors were observed in the ordering of verbs and objects. These patterns indicate the influence of the hosts' native language, Korean.

Keywords

word order, syntax, Thai as a Foreign Language, influence of native language, YouTube Channel 컬렌 Cullen HateBerry

¹ This research is conducted as a part of the course LATH 401, Seminar on Thai Language and Literature.

ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทย ของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ 컬렌 Cullen HateBerry¹

ยิ่งยศ กันจินะ และ ณัชชา บัวงาม
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error) ด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ 컬렌 Cullen HateBerry โดยเก็บข้อมูลจากคลิปวิดีโอที่มียอดผู้เข้าชมมากที่สุด 10 อันดับแรก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำใน 2 ระดับ ระดับแรกคือข้อผิดพลาดระดับวลี แบ่งเป็นข้อผิดพลาดด้านการลำดับส่วนขยายโดยพบว่าข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุด ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำวิเศษณ์ขยายคำกริยา รองลงมาคือข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำคุณศัพท์ขยายคำนาม ส่วนข้อผิดพลาดที่ปรากฏน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในวลีแสดงความเป็นเจ้าของ ระดับที่สองเป็นข้อผิดพลาดระดับประโยคโดยพบข้อผิดพลาดด้านการลำดับกริยาและกรรม ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวเกิดจากอิทธิพลของภาษาเกาหลีซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้ดำเนินรายการ

¹ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งในรายวิชา ศศภท 401 สัมมนาภาษาและวรรณกรรมไทย

คำสำคัญ

การลำดับคำ, วากยสัมพันธ์, ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ,
อิทธิพลของภาษาแม่, ซ็องยูทูป 쥘 켄 Cullen HateBerry

บทนำ

ภาษาไทยไม่ได้เป็นเพียงภาษาหลักที่ใช้สื่อสารโดยคนไทยเท่านั้น แต่ยังเป็นภาษาหนึ่งที่ชาวต่างชาติสนใจศึกษาในฐานะภาษาต่างประเทศ (Kanchina, 2017, 2019; Wareenil, 2017) ในประเทศไทยมีงานวิจัยที่ศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทั้งในระดับเสียง คำ ประโยค ไวยากรณ์ และวัจนปฏิบัติ ยกตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Permkesorn (2008) ที่ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยพบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนคือปัญหาการออกเสียงสระ และพยัญชนะ การใช้คำผิดความหมาย และการใช้โครงสร้างของประโยค ซึ่งเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ที่เข้ามาแทรกแซงและเกิดจากพฤติกรรม การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศโดยทั่วไป ส่วนงานวิจัยของ Bumrungsuk (2011) ที่ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาชาวเกาหลี พบว่าข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดคือการใช้คำ ไม่ตรงตามความหมาย รองลงมาคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเรียงประโยค เช่น “ช่วงนี้คนเกาหลีไปเที่ยวที่ประเทศไทยที่สุดมาก”

ข้อผิดพลาด (Error) ในเชิงการสื่อสารภาษาต่างประเทศหมายถึง การที่ผู้พูดภาษาต่างประเทศสื่อสารภาษาเป้าหมายผิดพลาดหรือไม่เป็นไปตามกฎไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์ การลำดับคำในประโยค และการใช้ภาษาที่ไม่สัมพันธ์กับ บริบท (Sompong, 2014) ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว คืออิทธิพลของภาษาแม่ของผู้พูดภาษาต่างประเทศ (Kanchina, 2019)

ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการสื่อสารภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศเป็นประเด็นที่นักวิจัยให้ความสนใจหลายแง่มุม เช่น

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในระดับการออกเสียง (Permkesorn, 2008) ระดับคำ (Bumrungsuk, 2011; Permkesorn, 2008; Suksawat et al., 2024) ระดับประโยค (Bumrungsuk, 2011) และระดับวัจนปฏิบัติ (Kanchina, 2017, 2019) อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ **컬렌 Cullen HateBerry** ซึ่งมีผู้ดำเนินรายการชาวเกาหลีสองคน ได้แก่ คัลแลน และจอง ทั้งสองคนดำเนินรายการด้วยภาษาไทย คัลแลนมีชื่อจริงว่า พัก กิตติก มีอาชีพเป็นโปรดิวเซอร์เพลง EDM ภายใต้ชื่อวง "Hateberry" และเป็นดีเจที่ บาร์ K Bomb ส่วน จอง มีชื่อจริงว่า จอง คยองแท เป็นนักร้อง ทั้งสองคนมาจากสาธารณรัฐเกาหลี เข้ามาทำงานในประเทศไทย ต่อมาได้ร่วมกันผลิตรายการท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศไทยนำเสนอผ่านช่องยูทูบ **컬렌 Cullen HateBerry** จนเป็นที่รู้จักในปัจจุบัน (Komchadluek, 2025) รายการดังกล่าวได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากจำนวนผู้เข้าชมมากกว่า 6-7 ล้านครั้งต่อคลิป (ดูจำนวนครั้งในการเข้าชมของแต่ละคลิปในหัวข้อ 6.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา) และมีจำนวนผู้ติดตามช่องมากกว่า 2.99 ล้านคน (ข้อมูล ณ วันที่ 21 สิงหาคม 2568) ผู้วิจัยเห็นว่านอกจากเนื้อหาของรายการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่นำเสนอผ่านมุมมองของชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยแล้ว ยังมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการทั้งสองคนโดยพบว่าผู้ดำเนินรายการทั้งสองคนข้างต้นใช้ประโยคภาษาไทยที่มีการเรียงลำดับคำตามลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาเกาหลีปนอยู่ด้วย ยกตัวอย่างเช่น

“พวกเรารถใหญ่มาก” (Park, 2024)

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้ดำเนินรายการเรียงลำดับคำแสดงความเป็นเจ้าของผิดพลาดเนื่องจากโครงสร้างการแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทยนั้นคำแสดงความเป็นเจ้าของจะวางด้านหลังของสิ่งที่ต้องการ

แสดงความเป็นเจ้าของ ลักษณะดังกล่าวแตกต่างจากโครงสร้างการแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาเกาหลีที่มีโครงสร้างแบบ เจ้าของ + 의 + สิ่งของ แต่หากจะพูดว่า “ของพวกเรา” สามารถใช้ 우리 ที่แปลว่า “พวกเรา” ตามด้วยสิ่งของ ดังนั้นคำว่า “รถพวกเรา” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 우리+차 เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า พวกเรา รถ หากแก้ไขให้เป็นประโยคภาษาไทยที่ถูกต้องจะได้ดังนี้ “รถพวกเราใหญ่มาก”

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่าการใช้ภาษาไทยโดยเฉพาะด้านการลำดับคำของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ 컬렌 Cullen HateBerry มีลักษณะที่น่าสนใจ จึงมุ่งวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของข้อผิดพลาดดังกล่าวซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้พูดชาวต่างชาติต่อไปได้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ 컬렌 Cullen HateBerry

บททวนวรรณกรรม

เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในการสื่อสารภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ 컬렌 Cullen HateBerry (ซึ่งในบทความนี้จะเรียกว่า ผู้พูด) เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของข้อผิดพลาดและอิทธิพลของภาษาเกาหลีซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้พูดชาวต่างชาติรวมถึงผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีที่ส่งผลต่อการสื่อสารภาษาไทยทั้งในระดับเสียง คำ ประโยค ไวยากรณ์และวัจนปฏิบัติ

เพื่อให้เห็นแนวทางของการศึกษาและนำมาใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์
ในงานวิจัยนี้ต่อไป

งานวิจัยเรื่องแรกครอบคลุมการวิเคราะห์ทั้งระดับเสียง คำและ
ประโยคของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนโดย Permkesorn (2008) ได้ศึกษา
ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ โดยใช้กรอบแนวคิดสัทวิทยา อรรถศาสตร์ และ
วากยสัมพันธ์ มาใช้ในการวิเคราะห์ งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน
คือ ปัญหาการออกเสียงสระและพยัญชนะ การใช้คำผิดความหมาย และ
การใช้โครงสร้างประโยคซึ่งเกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ที่เข้ามาแทรกแซง
และเกิดจากพฤติกรรมการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างประเทศโดยทั่วไป
ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนในด้าน
การออกเสียง การใช้คำ และการสร้างประโยคที่บกพร่องอันเป็นผลมาจาก
การแทรกแซงของภาษาแม่ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยทั้งในเรื่องของ
การออกเสียง การใช้คำ และการสร้างประโยค

งานวิจัยเรื่องต่อมาเน้นวิเคราะห์การใช้คำของผู้เรียนภาษาไทยชาว
จีนโดย Suksawat et al. (2024) ได้ศึกษาการใช้คำกริยาอาตนในภาษาไทย
ของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏลำปาง โดยใช้ทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายของคำมาช่วยวิเคราะห์
ผลการวิจัยพบว่า การใช้คำอาตนกริยาในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ใช้
ถูกต้องทั้งหมด ได้แก่ คำอาตนกริยาที่เกี่ยวกับร่างกาย และคำอาตนกริยา
ที่ใช้ผิดทั้งหมด คือ คำอาตนกริยาคำว่า “ทิม-แทง” สาเหตุที่นักศึกษาจีน
เลือกใช้คำอาตนกริยาในภาษาไทยผิด เกิดจากการแทรกแซงและการแทนที่
จากภาษาแม่ของผู้เรียน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพล
ของภาษาแม่ของผู้เรียนที่เข้ามาแทรกแซงส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาด

ในการเรียนภาษาไทยในเรื่องการเลือกใช้คำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Permkesorn (2008) และ Bumrungsuk (2011) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำ และมีผลการวิจัยที่สะท้อนให้เห็นว่าภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ ส่วนงานวิจัยของ Wongwaropakorn, (2019) ได้ศึกษาข้อพึงระมัดระวังในการใช้โครงสร้างคำภาษาจีนประเภท “Liheci” สำหรับผู้เรียนและผู้สอนชาวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความแตกต่างทางวากยสัมพันธ์ ระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน ที่ส่งผลให้ผู้เรียนชาวไทยใช้โครงสร้างคำภาษาจีนประเภท “Liheci” ผิดพลาด โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องวากยสัมพันธ์มาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของ ภาษาไทยที่เป็นภาษาแม่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ภาษาไทยและภาษาจีน ความแตกต่างของ ตำแหน่งคำช่วยในภาษาไทยกับภาษาจีน ความแตกต่างเรื่องตำแหน่งของคำ เสริมความหมายในภาษาจีนและคำบอกสภาพในภาษาไทย และ ความแตกต่างของการซ้ำคำกริยาในภาษาไทยและภาษาจีน

นอกเหนือจากการศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีน ในระดับเสียง คำ ประโยคแล้วยังมีการศึกษาในระดับเหนือประโยคขึ้นไป ได้แก่ งานวิจัยของ Kanchina (2019) ที่ได้ศึกษาวัจนกรรมการขอร้อง ของผู้พูดชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยพบว่ากลุ่มข้อมูลทั้งสองกลุ่มใช้โครงสร้างการขอร้องหลักทั้ง 10 ประเภทเหมือนกัน ได้แก่ (1) HA only (2) SM only (3) HA+HA (4) HA+SM (5) SM+HA (6) HA+HA+SM (7) HA+SM+HA (8) SM+HA+SM (9) SM+HA+HA และ (10) Multiple HA and Multiple SM ด้านกลวิธีการขอร้อง พบว่า กลุ่มข้อมูลทั้งสองกลุ่มใช้วัจนกรรมการขอร้องเป็นไปตามระดับความ ตรงไปตรงมาของการขอร้อง 5 ระดับ ได้แก่ (1) กลวิธีแบบตรงไปตรงมา (2) กลวิธีแบบอ้อมอย่างเป็นแบบแผน (3) กลวิธีแบบผสม (4) กลวิธีแบบอ้อม อย่างไม่เป็นแบบแผน และ (5) กลวิธีแบบยับยั้งเจตนา ส่วนการปรับแต่ง

การขอร้องนั้นพบว่า ผู้พูดชาวจีนมีความสามารถในการปรับแต่งการขอร้องด้วยการปรับแต่งภายนอกและการปรับแต่งภายในส่วนใหญ่ ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ทั้งนี้การปรับแต่งภายนอกที่กลุ่มข้อมูลทั้งสองกลุ่มเลือกใช้มากที่สุดคือ Alerter และ Grounder ส่วนการปรับแต่งภายในที่ปรากฏในความถี่สูงสุดคือ Understater ลักษณะของการขอร้องที่เป็นลักษณะร่วมระหว่างผู้พูดชาวจีนและผู้พูดชาวไทยชี้ให้เห็นว่าผู้พูดชาวจีนมีสามัตถิยะวัจนปฏิบัติมากพอที่จะนำมาใช้ในการสื่อวัจนกรรมขอร้องในภาษาไทย อย่างไรก็ตาม ผู้พูดชาวจีนยังขาดความสามารถที่จะสื่อวัจนกรรมดังกล่าวด้วยโครงสร้างและกลวิธีการขอร้องที่ซับซ้อน นอกจากนี้ประเภของการปรับแต่งการขอร้องซึ่งพบเฉพาะในข้อมูลของผู้พูดชาวจีนแสดงให้เห็นถึงลักษณะทางอันตรายภาษา ทั้งนี้ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เสนอให้มีการสอนลักษณะของการขอร้องที่เป็นลักษณะเฉพาะของเจ้าของภาษาไทยในห้องเรียนโดยตรงเนื่องจากการที่ผู้พูดชาวจีนเดินทางมาเรียนภาษาไทยในประเทศไทยเพียงอย่างเดียวนั้นอาจไม่ส่งผลต่อพัฒนาการทางสามัตถิยะวัจนปฏิบัติมากนัก นอกจากนี้การสอนลักษณะของการขอร้องดังกล่าวยังจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักลักษณะของการขอร้องมากยิ่งขึ้นซึ่งน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ด้านวัจนปฏิบัติและการขอร้องในภาษาไทยมากตามไปด้วย

ในส่วนถัดไปจะกล่าวถึงงานวิจัยที่มุ่งศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี งานวิจัยเรื่องแรกเป็นงานวิจัยของ Chitprasong and Klinnamhom (2021) ที่ศึกษาข้อบกพร่องการใช้ภาษาไทยของพิธีกรชาวเกาหลีในรายการโทรทัศน์ประเภทสารคดีท่องเที่ยว ผลการศึกษาแสดงให้เห็นข้อบกพร่องการใช้ภาษาไทย 3 ลักษณะ ได้แก่ ข้อบกพร่องด้านการออกเสียงซึ่งเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อบกพร่องด้านการออกเสียงวรรณยุกต์ การออกเสียงสระ และการออกเสียงพยัญชนะ ข้อบกพร่องด้านการใช้คำซึ่งเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การใช้คำลักษณนาม ไม่ถูกต้องและการใช้คำผิดความหมาย ประการสุดท้ายคือข้อบกพร่องด้าน

ไวยากรณ์ซึ่งเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเพิ่มคำที่ไม่จำเป็น การขาดคำที่จำเป็น และการเรียงลำดับคำทั้งนี้ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องการใช้ภาษาไทยคือการแทรกแซงจากภาษาแม่และความไม่สมบูรณ์ด้านพัฒนาการทางภาษาของผู้พูดชาวเกาหลี ส่วน Bumrungsuk (2011) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนในระดับมหาวิทยาลัยด้วยกรอบแนวคิดอรรถศาสตร์และวากยสัมพันธ์ มาวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุดคือการใช้คำไม่ตรงตามความหมาย รองลงมาคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการเรียงประโยค งานวิจัยเรื่องต่อมาเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบวากยสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยและภาษาเกาหลี: กรณีศึกษาความผิดการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีและการเรียนภาษาเกาหลีของนักศึกษาไทยของ Jung (2011) ผลการศึกษาแสดงให้เห็นข้อผิดพลาดที่เกิดในระดับคำของนักศึกษาเกาหลีซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับข้อผิดพลาดที่เกิดในระบบโครงสร้าง ทั้งนี้ผู้วิจัยสรุปว่าข้อผิดพลาดที่เกิดในระดับคำเกิดจากความไม่เข้าใจภาษาที่เรียนหรือการแทรกแซงทางภาษาแม่ ดังนั้นควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือใช้ผิดกันบ่อย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกวิธีการใช้คำเหล่านั้นให้ถูกต้องและเหมาะสม งานวิจัยเรื่องสุดท้ายเป็นงานวิจัยของ Chimprasoet (n.d.) ศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการทางช่องยูทูป 켈렌 Cullen HateBerry โดยใช้แนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) ผลการศึกษพบข้อผิดพลาดสี่ด้านเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านความหมาย (Semantic errors) ข้อผิดพลาดด้านวากยสัมพันธ์ (Syntactic errors) ข้อผิดพลาดด้านวิทยาหน่วยเสียง (Phonological errors) และข้อผิดพลาดด้านวัจนปฏิบัติ (Pragmatic errors)

งานวิจัยที่ยกมาข้างต้นแสดงให้เห็นข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของชาวต่างชาติรวมถึงผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีซึ่งข้อผิดพลาดดังกล่าวเกิดขึ้นในหลายระดับไม่ว่าจะเป็นระดับเสียง ระดับคำ ระดับประโยคและระดับวัจนปฏิบัติโดยงานวิจัยดังกล่าวต่างสรุปว่าปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของผู้พูดภาษาไทยชาวต่างชาติคืออิทธิพลจากภาษาแม่ ดังนั้นหากผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและผู้เรียนชาวต่างชาติเข้าใจลักษณะที่อาจจะก่อให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยก็จะช่วยให้ผู้สอนสามารถวางแผนการสอนเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้นให้แก่ผู้เรียนรวมถึงตัวผู้เรียนก็ตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดดังกล่าวและสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของตนเองได้ อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลี ซึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูบ **컬렌 Cullen HateBerry** เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของข้อผิดพลาดดังกล่าวอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้พูดชาวต่างชาติในด้านนี้ต่อไป

แนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

แนวคิดในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด

งานวิจัยนี้ใช้แนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) ตามแนวคิดของ Dulay et al. (as cited in Chitprasong and Klinnamhom, 2021) โดยจำแนกข้อผิดพลาดเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดด้านระบบเสียง (Phonology) ซึ่งระบบเสียงภาษาไทยประกอบด้วยหน่วยเสียงหลัก 3 หน่วย ได้แก่ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงพยัญชนะ และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 2) ข้อผิดพลาดด้านความหมายและคำ (Semantics and lexicon) ประกอบด้วยการใช้คำตามความหมายและการใช้คำตามหน้าที่ทางไวยากรณ์ 3) ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ (Grammar) เกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์ใน

การประกอบรูปคำให้เป็นประโยค และ 4) ข้อผิดพลาดด้านการสื่อความ (Discourse) คือการสื่อเจตนาทั้งในฐานะผู้ส่งสารและผู้รับสาร อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเน้นศึกษาข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำซึ่งเป็นภาววิเคราะหข้อผิดพลาดที่อยู่ในขอบข่ายการวิเคราะห์ด้านไวยากรณ์ในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการทางช่องยูทูบ 컬เลน Cullen HateBerry

แนวคิดในการวิเคราะห์การลำดับคำ

การวิเคราะห์การลำดับคำในงานวิจัยนี้ดำเนินการตามแนวคิดด้านวากยสัมพันธ์ (Syntax) ทั้งนี้ Kroeger (2004: 1) ได้ให้ความหมายของวากยสัมพันธ์ไว้ว่า “...the arrangement of words in a sentence.” ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยได้ว่าวากยสัมพันธ์คือการจัดลำดับคำในประโยค (แปลโดยผู้วิจัย)

นอกจากนี้ Burusphat (2009) กล่าวว่าวากยสัมพันธ์เป็น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบของประโยคในระดับต่าง ๆ ได้แก่ หน่วยคำ (Morpheme) ซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย จะเป็นหนึ่งหน่วยคำหรือหลายหน่วยคำที่ประกอบขึ้นมาเป็นคำก็ได้ ชนิดของหน่วยคำสามารถแบ่งโดยอาศัยหลักเกณฑ์ความสัมพันธ์ในการแจกแจงของหน่วยคำในคำ ได้แก่ หน่วยคำอิสระ-ไม่อิสระ ซึ่งเป็นการแบ่งโดยพิจารณาจากหน่วยคำ ส่วนรากคำและหน่วยคำเติมเป็นการแบ่งโดยพิจารณาตามการเปลี่ยนแปลงของหน้าที่และรากคำ

คำ (Word) เกิดจากการประกอบขึ้นมาจากหน่วยคำ เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย สามารถปรากฏอิสระตามลำพังได้ จะมีหนึ่งหน่วยคำหรือมากกว่าหนึ่งหน่วยคำก็ได้ โดยจะมีหนึ่งหน่วยสื่อความหมายหลักเป็นแก่นของคำและมีหน่วยที่เป็นส่วนประกอบ ชนิดของคำจำแนกโดยใช้หลักเกณฑ์หน้าที่ของคำ แบ่งออกเป็น 18 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำบ่งชี้ คำคุณศัพท์ คำแสดงจำนวนนับ คำลักษณนาม คำแสดง

ความเป็นเจ้าของ คำบุพบท คำสันธาน คำกริยา คำช่วยกริยา คำวิเศษณ์ คำเสริมความ คำเสริมสร้อย คำแสดงคำถาม คำอนุภาค รูปติด คำอุทาน (ibid.)

วลี (Phrase) วลีประกอบด้วยคำหนึ่งคำหรือมากกว่าหนึ่งคำ โครงสร้างของวลีประกอบด้วยส่วนหลักของวลี ได้แก่ คำนามหรือคำกริยาหลักและส่วนขยาย วลีหลักสำคัญที่ประกอบกันแล้วทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบหลักของอนุพจน์ ได้แก่ นามวลีและกริยวลี ส่วนวลีที่สำคัญรองลงมา ได้แก่ คุณศัพท์วลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี วลีแสดงปริมาณ และวลีแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น (ibid.)

อนุพจน์ (Clause) เป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่มีวลีเป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนประกอบของประโยค แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ อนุพจน์อิสระและอนุพจน์ไม่อิสระ (ibid.)

ประโยค (Sentence) เป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยอนุพจน์อย่างน้อย 1 อนุพจน์ มีหรือไม่มีอนุพจน์รองก็ได้ (ibid.)

ภาษาไทยเป็นภาษาแบบคำโดด (Isolating language) คำแต่ละคำมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่มีการเปลี่ยนรูปคำเพื่อเปลี่ยนชนิดและหน้าที่ของคำ มีโครงสร้างประโยคแบบ ประธาน-กริยา-กรรม ด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทย Hannapha and Kongsombat (2006) กล่าวว่า การเรียงลำดับคำในภาษาไทยส่วนใหญ่จะเรียงตามตำแหน่งหน้าที่ของคำตามลำดับ กล่าวคือประโยคที่มีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ ภาคประธานและภาคแสดง สามารถเรียงลำดับคำได้เป็น ประธาน (ส่วนขยาย) กริยา (ส่วนขยาย) และประโยคที่มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ภาคประธาน ภาคแสดง และบทกรรมส่วนใหญ่จะเรียงลำดับคำได้เป็นประธาน (ส่วนขยาย) กริยา (ส่วนขยายกริยา) กรรม (ส่วนขยายกรรม)

ภาษาเกาหลีเป็นภาษาแบบคำติดต่อ (Agglutinative language) มีการเติมหน่วยคำหลังคำนามเพื่อแสดงหน้าที่ของคำและแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ส่วนคำกริยาจะเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อแสดงกาล มาลา วาจกรวมไปถึงมีวากยสัมพันธ์หรือโครงสร้างประโยคแบบ ประธาน-กรรม-กริยา ส่วนชนิดของคำและโครงสร้างประโยคในภาษาเกาหลี Seongil (2016) ได้แบ่งชนิดของคำในภาษาเกาหลีเป็น 6 ประเภท ได้แก่

- 1) คำนาม คือ คำที่ทำหน้าที่บ่งบอกหรือแสดงถึงคน สัตว์ สิ่งของ และสถานที่
- 2) คำสรรพนาม คือ คำที่ใช้แทนคำนามที่เรากล่าวถึง
- 3) คำคุณลักษณะหรือคำคุณศัพท์ คือคำที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม โดยจะวางไว้หน้าคำนามที่ถูกขยายเสมอ
- 4) คำกริยา คือ คำที่ทำหน้าที่แสดงการกระทำหรือแสดงอาการ
- 5) คำวิเศษณ์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา เพื่อแสดงความหมายให้ชัดเจนมากขึ้น วางอยู่หน้าคำกริยาที่ถูกขยายเสมอ
- 6) คำชี้ คือ คำที่ทำหน้าที่บ่งบอกหน้าที่ของคำที่อยู่ด้านหน้าว่าทำหน้าที่อะไรในประโยค

ด้านโครงสร้างประโยคของภาษาเกาหลี Seongil (2016) กล่าวว่า โครงสร้างประโยคพื้นฐานของภาษาเกาหลีประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ประธาน คำกริยา กรรม คำเสริม และคำวิเศษณ์ โดยสามารถแจกแจงโครงสร้างประโยคประเภทต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

- 1) ประธาน + กริยา คำนามหรือสรรพนามสามารถทำหน้าที่เป็นประธานได้ และประธานจะวางอยู่หน้าคำกริยา เช่น 눈이 (หิมะ) + 내려요 (ตก)

2) ประธาน + คำวิเศษณ์ + คำกริยา คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำกริยาจะวางอยู่หน้าคำกริยา เช่น 날씨가 (อากาศ) + 너무 (เกินไป) + 추워요 (หนาว)

3) ประธาน + กรรม + คำกริยา คำนามหรือสรรพนามสามารถทำหน้าที่เป็นกรรมได้ และกรรมจะต้องวางอยู่หน้าคำกริยาเสมอ เช่น 언니가 (พี่สาว) + 빵을 (ขนมปัง) + 먹어요 (กิน)

4) ประธาน + คำเสริม + คำกริยา 되다 (ได้เป็น) / 아니다 (ไม่ใช่) ในภาษาเกาหลีคำกริยา 되다 (ได้เป็น) และ 아니다 (ไม่ใช่) จำเป็นต้องใช้ส่วนเสริมความเพื่ออธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประธาน ทำให้ประโยคสมบูรณ์ เช่น 그는 (เขา) + 한국사람이 (คนเกาหลี) + 아니예요 (ไม่ใช่)

5) ประธาน + คำนาม + คำกริยา 이다 (เป็น/คือ) ในภาษาเกาหลีคำกริยา 이다 (เป็น/คือ) จำเป็นต้องมีคำนามประกอบข้างหน้าเสมอ เช่น 저는 (ดิฉัน) + 한국사람 (คนเกาหลี) + 이예요 (เป็น)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีลักษณะทางภาษาศาสตร์ที่ค่อนข้างแตกต่างกันโดยเฉพาะด้านการเปลี่ยนแปลงรูปคำและการลำดับคำในประโยค ผู้วิจัยใช้แนวคิดด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาไทยและภาษาเกาหลีที่เป็นแนวทางการวิเคราะห์การลำดับคำในงานวิจัยนี้ได้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีดังกล่าวมีข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยในลักษณะใดและแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้พูดที่มีต่อการสื่อสารภาษาไทยอย่างไรบ้าง

วิธีการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้คือข้อมูลภาษาไทยที่ปรากฏในคลิปวิดีโอที่มีจำนวนผู้เข้าชมมากที่สุด 10 อันดับแรกในช่องยูทูป **컬렌 Cullen HateBerry** ดังต่อไปนี้

1) จู๊ด! พาทุกคนไปทริปแห่งความสุข! ณ สุพรรณบุรี (Ft. ลอยกระทง) เผยแพร่เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2566 มีจำนวนการเข้าชม 11,304,156 ครั้ง ความยาว 1:40:20 นาที

2) จู๊ด!พาเราเข้าป่าไปเผาข้าวหลามครับ! | นครปฐม เผยแพร่เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2567 มีจำนวนการเข้าชม 7,689,272 ครั้ง ความยาว 57:40 นาที

3) พาจู๊ดไปทะเลที่ไม่ปกติ | สมุทรปราการ เผยแพร่เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567 มีจำนวนการเข้าชม 7,386,800 ครั้ง ความยาว 1:22:40 นาที

4) First Trip We All Together! | Saraburi Ep.1 เผยแพร่เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2567 มีจำนวนการเข้าชม 6,924,486 ครั้ง ความยาว 1:21:02 นาที

5) If You're Tired of Everyday Life. Just Pack your Bags and Escape to Phu Kradueng! เผยแพร่เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2566 มีจำนวนการเข้าชม 6,466,501 ครั้ง ความยาว 1:04:58 นาที

6) We are Going to Take a Boat, Hike with the Nice View | Surat Thani Ep.2 มีจำนวนการเข้าชม 6,412,889 วิว เผยแพร่เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2567 ความยาว 1:03:08 นาที

7) อยากไปทริปชิลๆ เชาร์ถบ้านแล้วออกไปกันเลย! เผยแพร่เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567 มีจำนวนการเข้าชม 6,218,480 ครั้ง ความยาว 59:16 นาที

8) Arrive at Mae Sot, Keep Going to Umphang for Thi Lor Su Waterfall เผยแพร่เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2567 มีจำนวนการเข้าชม 6,111,709 ครั้ง ความยาว 54:24 นาที

9) Camping in the Real Nature in Thailand | Phetchaburi เผยแพร่เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2566 มีจำนวนการเข้าชม 6,092,656 ครั้ง ความยาว 1:07:39 นาที

10) Finally we arrived Phuket! Phuket day 1 เผยแพร่เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2566 มีจำนวนการเข้าชม 6,012,201 ครั้ง ความยาว 55:45 นาที

ขั้นตอนการวิจัย

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของภาษาแม่ที่ส่งต่อการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติเพื่อให้เห็นแนวทางการศึกษาในด้านนี้และนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

2) เก็บรวบรวมข้อมูลภาษาไทยจากคลิปวิดีโอในช่องยูทูป **컬렌 Cullen HateBerry** จำนวน 10 คลิปโดยคัดเลือกจากคลิปที่มีจำนวนผู้เข้าชมมากที่สุด 10 อันดับแรก

3) ชมคลิปวิดีโอที่พร้อมจดบันทึกข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในแต่ละประเภทและนับความถี่ของข้อผิดพลาดแต่ละประเภทเพื่อคำนวณเป็นค่าร้อยละ โดยเก็บข้อมูลข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำของผู้ดำเนินรายการ 2 คน ได้แก่ คัลแลน (พัก กิตติก) และ จอง (จอง คยองแท)

4) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการดังกล่าวตามลักษณะทางวากยสัมพันธ์ของภาษาไทยและภาษาเกาหลี

5) สรุปผลการวิจัย เรียบเรียงและนำเสนอผลการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยโดยศึกษาจากข้อมูลภาษาไทยที่ปรากฏในคลิปวิดีโอที่มีจำนวนผู้เข้าชมมากที่สุด 10 อันดับแรกในช่องยูทูป *컬렌 Cullen HateBerry* เก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2567 โดยผู้วิจัยใช้ความรู้ด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยทั้งจากการทบทวนวรรณกรรมและความรู้ของผู้วิจัยในฐานะเจ้าของภาษาไทยในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการดังกล่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) เห็นถึงลักษณะการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลี

2) สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีรวมถึงผู้พูดภาษาไทยชาวต่างชาติอื่น ๆ ได้

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการสื่อสารภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่อง ยูทูบ **컬เรน Cullen HateBerry** จำนวนทั้งหมด 10 คลิป พบข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำ 2 ระดับ ได้แก่ 1) ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับวลี และ 2) ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับประโยค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับวลี

วลีประกอบด้วยคำหนึ่งคำหรือมากกว่า โครงสร้างของวลีประกอบด้วย ส่วนหลักของวลี ได้แก่ คำนามหรือคำกริยาหลักและส่วนขยายประเภทของวลีหลักที่จะเป็นส่วนประกอบหลักของอนุพจน์ ได้แก่ นามวลีและกริยวลี ส่วนวลีที่สำคัญรองลงมาที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของวลีหลัก ได้แก่ คุณศัพท์วลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี วลีแสดงปริมาณและวลีแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับวลีที่ปรากฏมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำวิเศษณ์ขยายคำกริยารองลงมา คือ ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำคุณศัพท์ขยายคำนาม และข้อผิดพลาดที่ปรากฏน้อยที่สุด คือ ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำแสดงความเป็นเจ้าของ ดังที่ได้สรุปจำนวนครั้งของการปรากฏข้อผิดพลาดโดยเรียงลำดับจากส่วนที่ปรากฏมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดในตารางต่อไปนี้

Table 1: Frequency of word-order errors at phrase level.

ประเภทของข้อผิดพลาด	ความถี่	ร้อยละ
1. ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำวิเศษณ์ขยายคำกริยา	37	88.10
2. ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำคุณศัพท์ขยายคำนาม	4	9.52
3. ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำแสดงความเป็นเจ้าของ	1	2.38
รวม	42	100

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าข้อผิดพลาดดังกล่าวเกิดอิทธิพลของตำแหน่งของส่วนขยายในภาษาเกาหลีซึ่งวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยายที่มีต่อการใช้ภาษาไทยซึ่งส่วนขยายจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยาย ผู้วิจัยได้อธิบายและยกตัวอย่างข้อผิดพลาดด้านต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำวิเศษณ์ขยายคำกริยา

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำกริยาในภาษาไทยไม่ถูกต้องเนื่องจากส่วนขยายในภาษาไทยจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยายซึ่งแตกต่างจากส่วนขยายในภาษาเกาหลีที่จะวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“นิดหน่อยกลัว”

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “กลัวนิดหน่อย”

(Jung, 2024)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้พูดวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำกริยาในภาษาไทยผิดตำแหน่ง เนื่องจากส่วนขยายในภาษาไทยจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยาย แตกต่างจากส่วนขยายในภาษาเกาหลีที่จะวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย จากตัวอย่าง คือ คำว่า “조금” ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า “นิดหน่อย” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำว่า “무서워” ซึ่งเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่า “กลัว” ดังนั้นคำว่า “กลัวนิดหน่อย” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 조금+무서워. เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า นิดหน่อยกลัว

ตัวอย่างที่ 2

“หาตรงนี้แล้วจะง่ายเปิด”

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “หาตรงนี้แล้วจะเปิดง่าย”

(Park, 2023)

จากตัวอย่างข้างต้น จะพบข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำกริยาในภาษาไทย เนื่องจากส่วนขยายในภาษาไทยจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยาย แตกต่างจากส่วนขยายในภาษาเกาหลีที่จะวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย จากตัวอย่าง คือ คำว่า “잘” ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า “ง่าย” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำว่า “열려요” ซึ่งเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่า

“เปิด” ดังนั้นคำว่า “เปิดง่าย” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 잘 + 열려요
เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า ง่ายเปิด

ตัวอย่างที่ 3

“ลึงนิตหน้อยไม่สบาย”

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “ลึงไม่สบายนิตหน้อย”

(Jung, 2024)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้พูดวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาในประโยคไม่ถูกต้อง เนื่องจากส่วนขยายในภาษาไทยจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยายแตกต่างจากส่วนขยายในภาษาเกาหลีที่จะวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย จากตัวอย่าง คือ คำว่า “ลึง” ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า “นิตหน้อย” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำว่า “아파요” ซึ่งเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่า “ไม่สบาย” ดังนั้นคำว่า “ไม่สบายนิตหน้อย” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า ลึง + 아파요 เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า นิตหน้อยไม่สบาย

1.2 ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำคุณศัพท์ขยายคำนาม

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีมีข้อผิดพลาดด้านการวางตำแหน่งคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำนามในภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4

“วันนี้จะเป็นสนุก ๆ ทริปนะ” 오늘 즐거운 여행이 될 거야

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “วันนี้จะเป็นทริปสนุก ๆ นะ”

(Park, 2024)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดวางตำแหน่งคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำนามในภาษาไทยไว้ด้านหน้าคำที่ต้องการขยายซึ่งตรงข้ามกับโครงสร้างของภาษาไทยที่จะวางส่วนขยายด้านหลังคำที่ต้องการขยายลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นอิทธิพลของภาษาเกาหลีที่วางส่วนขยายไว้ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย จากตัวอย่าง คือ คำว่า “즐거운” ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่มีความหมายว่า “สนุก” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำว่า “여행이” ซึ่งเป็นคำนามที่มีความหมายว่า “ทริป” ดังนั้นคำว่า “ทริปสนุก ๆ” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 즐거운+여행이 เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า สนุก ๆ ทริป

ตัวอย่างที่ 5

“สีแดงรถ” 빨간 차.

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “รถสีแดง”

(Park, 2024)

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้พูดวางตำแหน่งคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำนามในภาษาไทยไม่ถูกต้อง เนื่องจากส่วนขยายในภาษาไทยจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยาย แตกต่างจากส่วนขยายในภาษาเกาหลีที่จะวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย จากตัวอย่าง คือ คำว่า “빨간” ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่มีความหมายว่า “สีแดง” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำว่า “차” ซึ่งเป็นคำนามที่มีความหมายว่า “รถ” ดังนั้นคำว่า “รถสีแดง” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 빨간+차 เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า สีแดงรถ

ตัวอย่างที่ 6

“อยากกินอุ่น ๆ อาหาร” 따뜻한 음식 먹고 싶어.

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “อยากกินอาหารอุ่น ๆ”

(Park, 2023)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดวางตำแหน่งคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำนามในภาษาไทยผิดตำแหน่ง เนื่องจากส่วนขยายในภาษาไทยจะวางอยู่ด้านหลังของคำที่ต้องการขยาย แตกต่างจากส่วนขยายในภาษาเกาหลีที่จะวางอยู่ด้านหน้าของคำที่ต้องการขยาย จากตัวอย่าง คือ คำว่า “따뜻한” ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์ที่มีความหมายว่า “อุ่น” ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำว่า “음식” ซึ่งเป็นคำนามที่มีความหมายว่า “อาหาร” ดังนั้นคำว่า “อาหารอุ่น ๆ” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 따뜻한+ 음식 เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า อุ่น ๆ อาหาร

1.3 ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำแสดงความเป็นเจ้าของ

แม้ว่าข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำแสดงความเป็นเจ้าของอาจจะไม่ใช่ข้อผิดพลาดหลักในการศึกษานี้แต่ข้อมูลก็แสดงให้เห็นว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีมีความสับสนด้านตำแหน่งของการแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทยเนื่องจากในภาษาเกาหลีตำแหน่งของคำแสดงความเป็นเจ้าของจะอยู่คนละตำแหน่งกับภาษาไทย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 7

“พวกเราใหญ่มาก” 우리 차 진짜 커.

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “รถพวกเราใหญ่มาก”

(Park, 2024)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้พูดวางตำแหน่งของคำแสดงความเป็นเจ้าของไม่ถูกต้อง เนื่องจากคำแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทยจะอยู่ด้านหลังของสิ่งที่ต้องการแสดงความเป็นเจ้าของ ซึ่งแตกต่างจากภาษาเกาหลีที่มีโครงสร้างของการแสดงความเป็นเจ้าของแบบ เจ้าของ + 의 + สิ่งของ หรือหากจะพูดว่าของพวกเราสามารถใช้ “우리” ที่แปลว่า “พวกเรา” ตามด้วยสิ่งของได้เลย ดังนั้นคำว่า “รถพวกเรา” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 우리 + 차 เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า พวกเรารถ

2) ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับประโยค

ประโยคเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยอนุพยางค์อย่างน้อยหนึ่งอนุพยางค์โดยอาจมีหรือไม่มีอนุพยางค์รองก็ได้ จากข้อมูลพบว่าผู้พูดภาษาไทยชาวเกาหลีสื่อสารภาษาไทยที่แสดงข้อผิดพลาดด้านการลำดับกริยาและกรรมเนื่องจากโครงสร้างประโยคในภาษาเกาหลีมีการลำดับคำในประโยคแบบ ประธาน-กรรม-กริยา ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยที่มีการลำดับคำในประโยคแบบ ประธาน-กริยา-กรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8

“ผมอันนี้เคยกินแล้ว” 나 이거 먹어봤어.

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “ผมเคยกินอันนี้แล้ว”

(Park, 2024)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่าผู้พูดวางตำแหน่งของกรรมและกริยา สลับกันในการสื่อสารภาษาไทย เนื่องจากโครงสร้างประโยคในภาษาไทย คือ ประธาน-กริยา-กรรม ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างประโยคในภาษาเกาหลี คือ ประธาน-กรรม-กริยา ดังนั้นผู้พูดจึงวางคำว่า “이거” ที่แปลว่า “อันนี้” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยควัหน้าคำว่า “먹어봤어” ที่แปลว่า “เคยกินแล้ว” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยค ดังนั้นคำว่า “เคยกินอันนี้ แล้ว” ในภาษาเกาหลีจึงเขียนว่า 이거 + 먹어봤어 เมื่อแปลเป็นภาษาไทย จึงแปลว่า อันนี้เคยกินแล้ว

ตัวอย่างที่ 9

“แดนอันนี้เก็บดี ๆ นะ” 덴이 이거 잘 치워.

การลำดับคำในภาษาไทยที่ถูกต้อง คือ “แดนเก็บอันนี้ดี ๆ นะ”

(Jung, 2023)

ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้พูดวางตำแหน่งของกรรมและกริยา ในภาษาไทยสลับกัน ทั้งนี้ในภาษาเกาหลีคำว่า “이거” ซึ่งแปลว่า “อันนี้” ทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยค จึงวางไว้หน้าคำว่า “치워” ที่แปลว่า “เก็บ” ซึ่งทำหน้าที่เป็นกริยาของประโยค ดังนั้นคำว่า “เก็บอันนี้” ในภาษาเกาหลี จึงเขียนว่า “이거 + 치워” เมื่อแปลเป็นภาษาไทยจึงแปลว่า “อันนี้เก็บ” อิทธิพลของโครงสร้างประโยคภาษาเกาฬีดังกล่าวจึงส่งผลให้ผู้พูดลำดับคำ ในประโยคภาษาไทยผิดพลาด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการลำดับคำในประโยคภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูป **컬렌 Cullen HateBerry** พบข้อผิดพลาดใน 2 ระดับ ได้แก่ ข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับวลีและข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับประโยค ทั้งนี้จากการศึกษาพบข้อผิดพลาดในการลำดับคำภาษาไทยในระดับวลีที่ปรากฏมากที่สุดคือข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำวิเศษณ์ขยายคำกริยา รองลงมาคือข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำคุณศัพท์ขยายคำนาม ส่วนข้อผิดพลาดที่ปรากฏน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในวลีแสดงความเป็นเจ้าของ ผู้วิจัยเห็นว่าข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับวลีเกิดจากตำแหน่งของส่วนขยายในภาษาเกาหลีจะวางอยู่หน้าคำที่ต้องการขยายซึ่งแตกต่างจากภาษาไทยที่จะวางตำแหน่งของส่วนขยายไว้ด้านหลังของคำที่ต้องการขยาย เช่น โครงสร้างของวลีแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาเกาหลี คือ เจ้าของ + 의 + สิ่งของ หรือใช้เจ้าของตามด้วยสิ่งของ ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างของวลีแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาไทยที่เจ้าของจะอยู่ด้านหลังสิ่งของหรือสิ่งที่ต้องการแสดงความเป็นเจ้าของ

ประการต่อมาคือข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับประโยค แม้ว่าโครงสร้างประโยคในภาษาเกาหลีจะแตกต่างจากโครงสร้างประโยคในภาษาไทยแต่ผลการศึกษาพบข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในระดับประโยคภาษาไทยเพียง 2 ครั้งซึ่งเป็นข้อผิดพลาดด้านการลำดับกริยาและกรรมเนื่องจากโครงสร้างประโยคในภาษาเกาหลีมีการเรียงลำดับแบบประธาน-กรรม-กริยา ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างประโยคในภาษาไทยที่มีการเรียงลำดับแบบประธาน-กริยา-กรรม

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำในการสื่อสารภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูป **컬렌 Cullen HateBerry**

ที่นำมาศึกษาน่าจะเกิดจากอิทธิพลของภาษาเกาหลีซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้พูด จึงส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดด้านลำดับคำในประโยคภาษาไทยเนื่องจากการลำดับคำในภาษาเกาหลีแตกต่างจากการลำดับคำในภาษาไทย ผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา (Bumrungsuk, 2011; Chimprasoe, n.d.; Chitprasong and Klinnamhom, 2021; Jung, 2011; Kanchina, 2019; Permkesorn, 2008; Suksawat et al., 2024) ที่พบว่าข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยของผู้พูดชาวเกาหลีรวมถึงผู้พูดชาวต่างชาติอื่น ๆ เกิดจากอิทธิพลหรือการแทรกแซงของภาษาแม่ของผู้พูด

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดในการสื่อสารภาษาไทยตามแนวทางพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ด้วยการเรียนภาษาแบบการสร้างนิสัย (Habit-formation) ด้วยการเลียนแบบและฝึกซ้ำจนกลายเป็นพฤติกรรมที่ทำได้อัตโนมัติ (Naeem, 2022) และผู้เรียนควรมีผู้สอนที่สามารถให้การตอบสนอง (Feedback) ด้วยการช่วยแก้ไขการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน (Kakunta and Kamanga, 2020) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถก้าวข้ามข้อผิดพลาดดังกล่าวไปได้

อีกประการหนึ่งผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมว่าแม้ว่าผู้ดำเนินรายการในช่องยูทูปดังกล่าวจะสื่อสารภาษาไทยที่มีข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำและโครงสร้างประโยคภาษาไทยแต่ลักษณะการใช้ภาษาไทยดังกล่าวอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รายการนี้น่าสนใจนอกเหนือจากเนื้อหาของรายการที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่น่าเสนอผ่านมุมมองของชาวเกาหลีที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากการแสดงความคิดเห็นของผู้ชมรายการบางคนเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการดังตัวอย่างต่อไปนี้

“...พูดน่ารักทุกอย่าง...” ผู้แสดงความคิดเห็น SUMATEKSHOW จากตอน จู๊ด!พาทุกคนไปทริปแห่งความสุข! ณ สุพรรณบุรี (Ft.ลอยกระทง)

“...คัลเลนจองพุตไทยได้น่ารัก...” ผู้แสดงความคิดเห็น mina99aaboen18 จากตอน จูดีพาเราเข้าป่าไปเผาข้าวหลามครับ! | นครปฐม

“พุตไทยเก่งมาก...” ผู้แสดงความคิดเห็น hsethsjs8983 จากตอน พาจูดีไปทะเลที่ไม่ปกติ | สมุทรปราการ

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ชมในรายการแสดงความคิดเห็นในเชิงบวกเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาไทยของผู้ดำเนินรายการชาวเกาหลีแม้ว่าการสื่อสารดังกล่าวจะมีข้อผิดพลาดด้านการลำดับคำและโครงสร้างประโยคก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น แสดงความคิดเห็นว่า “พุตน่ารัก...” “พุตไทยได้น่ารัก” และ “พุตไทยเก่งมาก” ประเด็นนี้อาจสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lin et al. (2025), Moore and Spencer (2021), และ Dragojevic (2025) ที่เสนอไว้ว่าการสื่อสารที่มีข้อผิดพลาดอาจทำให้การสื่อสารนั้นน่าสนใจโดยผู้ฟังประเมินการสื่อสารที่ไม่ได้มาตรฐานหรือไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ไปในทางบวกโดยมีทัศนคติว่าการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความเป็นมิตร (friendliness) ความเป็นกลุ่มก้อน (solidarity) และความเป็นท้องถิ่น (localness) ได้ อย่างไรก็ตาม ประเด็นนี้อยู่นอกเหนือขอบข่ายของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้มีการศึกษาต่อยอดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้ฟังที่มีต่อการสื่อสารด้วยภาษาที่ไม่ได้มาตรฐานหรือไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์เพื่อให้เข้าใจมิติของการสื่อสารที่กว้างขวางและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

References

- Bumrungsuk, S. (2011). The errors in Thai language writing of foreign students at Kasetsart University: In case of Korean students. *Humanities Journal*, 18(1), 113–126.
- Burusphat, S. (2009). *Syntax* (2nd ed.). Research Institute for Languages and Cultures of Asia, Mahidol University.
- Chimprasoet, R. (n.d.). *An error analysis in the use of Thai language by Korean youtubers on the youtube channel Cullen HateBerry*. AnyFlip. <https://anyflip.com/xkyhc/nhgp>
- Chitprasong, C., & Klinnamhom, R. (2021). Thai language usage errors of Korean Masters of ceremonies in travel documentary television shows. *Academic Journal of Humanities and Social Sciences Burapha University*, 29(2), 24–48.
- Dragojevic, M. (2025, December 17). *Language attitudes*. *Oxford research encyclopedia of communication*. <https://oxfordre.com/communication/view/10.1093/acrefore/9780190228613.001.0001/acrefore-9780190228613-e-437>
- Dulay, H., Burt, M., & Krashen, S. (1982). *Language Two*. Oxford University Press.
- Hannapha, P., & Kongsombat, D. (2006). *Writing for Communication* (2nd ed.). Mahasarakham University Press.
- Jung K. T. (2023, December 26). *Finally we arrived Phuket! Phuket day 1* [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=_gG_JFHU46o
- Jung K. T. (2024, February 10). *Take Judy to an unusual beach*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=hdJ7E8OLIXQ&t=68s>
- Jung, H. S. (2011). A comparative study on the syntax of the Korean and Thai languages: With focus on the analysis on errors made by Korean learners and Thai learners. *Journal of Korean Association of Thai Studies*, 18(1), 161–187.

- Kakunta, K., & Kamanga, W. (2020). *Microteaching: Audio-lingual method*. Microteaching: Audio-lingual method. *Journal Educational Verkenning*, 1(1), 25–30
- Kanchina, Y. (2017). *An interlanguage pragmatic study of the Chinese learners of Thai*. [Paper presentation]. UI Scholar Summit 2017, Jakarta, Indonesia.
- Kanchina, Y. (2019). *Speech act of requests in Thai spoken by Chinese as a second language: A Pragmatic Study of Interlanguage*. [Doctoral dissertation, Mahidol University].
- Komchadluek. (2023, December 8). *Biography of 'Cullen-Phi Jung-Nong Dan', 3 Korean guys from Cullen Hateberry*. <https://www.komchadluek.net/entertainment/foreign-entertainment/565050>
- Kroeger, P. R. (2004). *Analyzing Syntax: A Lexical-Functional Approach*. Cambridge University Press.
- Lin, M., Ramírez-Esparza, N., & Chen, J. M. (2024). *Accent attitudes: A review through affective, behavioral, and cognitive perspectives*. Sage Journals. <https://doi.org/10.1177/00332941241280250>
- Moore, E., & Spencer, M. (2021). “It just sounds proper common”: Exploring the social meanings expressed by nonstandard grammar. *Linguistics and Education*, 63, 1–14.
- Naeem, F. (2022). *Behaviourism and the study of language acquisition and language learning background*. ResearchGate. <https://www.researchgate.net/publication/362090997>
- Park, K. D. (2023, October 29). *If you're tired of everyday life. just pack your bags and escape to Phu Kradueng!* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=kRmqQUqDYok>
- Park, K. D. (2024, February 2). *Want to go on a relaxing trip? Let's rent a campervan and go!* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Y6bz3RpMwh0&t=1370s>

- Park, K. D. (2024, February 10). *Take Judy to an unusual beach*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=hdJ7E8OL1XQ>
- Park, K. D. (2024, April 14). *First trip we all together!*. [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=TDkPINCvXaM&t=54s>
- Permkesorn, N. (2008). Thai usage problems of Chinese TFL students. *Vannavidas*, 8, 146–159.
- Seongil, H. (2016). *Korean is easy to learn 1* (17th ed.). Se-education.
- Sompong, M. (2014). Error analysis. *Thammasat Review*, 16(2), 109–127.
- Suksawat, S., Chaimano, K., Chaimano, B., & Khrutmuang, S. (2024). A study of perception verbs in Thai language by Chinese students studying Thai as a foreign language of Lampang Rajabhat University. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 9(7), 517–537.
- Wareenil, C. (2017). *The current situation of learning Thai language in GMS: The case studies of Cambodia, Laos, Myanmar, and Vietnam*. [Paper presentation]. 13th International Conference of Thai Studies, Chiangmai, Thailand.
- Wongwaropakorn, W. (2019). Point of attention when using “Liheci” - Tips for the Thai learners and Teachers Chinese. *Journal of MCU Nakhondhat*, 6(4), 1645–1669.

Author

Assistant Professor Yingyot Kanchina , Ph.D.

Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

E-mail: yingyot.kac@mahidol.ac.th,

Nutch Buangam

Bachelor’s Degree, Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

E-mail: nutch.bua@student.mahidol.edu